

улици съ били постлани и то само намѣста, съ разхвърлени на-две на-три плочи въ една тѣсна ивица покрай стенитѣ или по-често върху ивица отъ издигнатъ теренъ по срѣдата на улицата.¹⁾ Калдъръмджийтѣ съ били и сѫщъвременно чешмеджии, прокарвачи на кюнковетъ подъ земята за чешми, шадарфани (фонтани), хавузи и т. н. Известни съ малко имена на калдъръмджии въ Сливенъ: Добри Желъзковъ? Иванъ Калдъръмджиятѣ и т. н.

Отъ долгеритъ въ Сливенъ, които на срѣдновѣковенъ български езикъ се наричали майстори, а на модеренъ — архитекти, ще споменемъ Дъдо Злати (дѣдо на стария тукъ учителъ х. Стефанъ Ненчовъ Самсаровъ²⁾), Петър Данковъ, Кондата, Уста баша Деню, Петър Кавлака, Уста баша Тодоръ Каракристовъ (дѣдо на архитектъ Козаровъ) и т. н. (майсторъ не е взета отъ нѣмцитѣ — Maister — а отъ римлянитѣ — magister, у френцитѣ maistre, а по-стара форма maister).

Дограмаджии въ Сливенъ е имало малко, а най-видния такъвъ е билъ заселения тукъ македонецъ Уста Марко, баща на адвоката Христо Дограмаджиевъ.

Отъ мутафчиитѣ (козинаритѣ) известенъ билъ Дъдо Георги Алгютюра, а отъ казаситѣ — братия Казасовци (ед. число казасина).

Отъ шекерджиитѣ се четатъ имената на Кънчо Шекерджия (синъ му, едва 15—16 годишно момче, е взель участие въ Сливенското въстание и билъ убитъ надъ Сливенъ), Михаилъ Тодорчоолу, Стефанъ Марковъ и т. н.

Мумджиитѣ (свѣщи и сапунджии) съ били доста на брой: х. Балинолу, х. Георги, дѣдо Желю Седларски, синъ му х. Димитъръ, Коста Сапунджиятѣ, Балинчо х. Георгиевъ, Рандю Илиевъ Краставцата, Димо Делиминковъ и т. н.

Яханаджии (производители на масла: шарланъ, зейтинъ, кюспе, тахънъ и др.): х. Дачо, Дъдо Нойко, Георги Топалолу, Тодоръ Бояджиевъ Х. Ст. Х. Стояновъ и др.

Кираджии (които се занимавали съ превоза на стоки, особно презъ Балкана, отъ Сливенъ за Северна България, презъ Дунава за Трансильвания, Влашко и Русия): Кондю Кираджия, Юрданъ Алексевъ, Хараламби Стояновъ, Кючукъ Митю, х. Койноолу, Гичноолу Георги, Димитъръ Славовъ Кюсово, Станко Тиховъ, Тодоръ Падаролу, Сандю Стефановъ, Могилата и т. н.

Кундурджии: х. Пеню (зетъ на х. Кондовци), Казака Павлю, Ўзуна Георги, Никола Кючука, Купиля, Хюсенинъ Ага (съ потурчени дѣди изъ Жеравна) и др.

¹⁾ Професоръ Хохщетеръ споменува (1869 г.) и за Сливенските тротоари, както ги нарича „да си изпочупишъ о тѣхъ краката (fast zu reichlich von Wasser überrieselten Strassen, auf Zahlbrherischen Trottoirs и т. н.) Mittheil der kais und. königl. Geogr gessel in Wien, 1870 B XIII s 580 etc.).

²⁾ Дѣдо на инженеръ В. Самсаровъ.